

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

Jaselský kurýr

ŠKOLNÍ
časopis ROKU

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýr

2/2019 - 22. vydání

Obsah

Zajímavé kulturní akce v Brně na měsíc únor	3
Tvůrčí psaní studentů	4
Tipy, zajímavosti a rady při cestování	7
Cesta za vysněným titulem MDDr!	10
Úvaha – Silvestr na horách	13
Sportovní okénko – Horská turistika	17
Novoroční předsevzení	18
Herní routek – 3D tiskárna	19
Paracentrum Fénix	20
Lustiges Lernen	22
Exkurze do Mikrobiologického ústavu	24
Poznej svého učitele	26
Investigativní reportáž – Kluziště u Jošta	27
Vyslechni svého učitele... Tentokrát s Danou Hauserovou	28
Na slovíčko se Zdeňkem Junákem	31
Halliwickova metoda plavání	33
Pozvánka do divadla na měsíc únor	38
Křížovka	39
Tajemný předmět	40
Rébus	41
Kronika školy aneb co se událo ve škole za měsíc leden	43
Kde nás najdete?	52

Andrej Drbohlav: Psychologie sériových vrahů (26. 2. 2019)

V univerzitním kině Scala proběhne přednáška na téma psychologie sériových a masových vrahů, kterou si pro návštěvníky připraví PhDr. Andrej Drbohlav. Tento psycholog se dlouhodobě věnuje analýze profilů mnohonásobných vrahů a na svých přednáškách představuje příčiny vzniku násilí a zla, důsledky jednání a temnou stránku psychiky násilníků, psychopatů a vrahů z české a světové kriminalistiky. Na přednášce bude možné si zakoupit knihy „Psychologie sériových vrahů“ a „Psychologie masových vrahů“ od výše zmíněného autora.

Více informací naleznete na stránkách akce – <https://www.facebook.com/events/250649262307633/>

Noc reklamožroutů

Ve čtvrtek 21. února se uskuteční v klubu Fléda světová reklamní show, která představuje nejlepší reklamy ve světě. K vidění bude kolem 300 spotů ze všech koutů světa a produkce bude trvat více než pět hodin čistého času. V přestávkách mezi jednotlivými reklamními bloky bude přichystán bohatý doprovodný program a soutěže o ceny. Organizátoři si připravili reklamy chytré i hloupé, inteligentní a nudné, působivé a dojemné, exotické nebo kontroverzní. Diváci si tak mohou

vychutnat přehlídku toho nejlepšího, co svět reklamy za poslední léta vytvořil.

Více informací naleznete na stránkách akce – <http://www.reklamožrouti.cz/>

Špilberk – žalář národů

Tato stálá expozice na hradě Špilberku, která je přístupná v průběhu celého roku, seznamuje návštěvníky s pověstným žalářem habsburské monarchie, které bylo proslulé po celé Evropě především v 18. a 19. století. Vedle skutečných zločinců, z nichž je určitě nejznámější loupežník Václav Babinský, se tato expozice věnuje také osudům vězňů a jejich životu v cele. Součástí výstavy je i expozice druhé světové války, kdy se Špilberk stal věznicí nacistického gestapa. Na výstavě se návštěvníci také seznámí s ukázkami dobových předmětů, které dokumentují život vězňů v této káznici.

Valentýn na věži Staré radnice

14. února od 17:00 do 22:00 hodin proběhne na věži Staré radnice speciální akce, při které návštěvník ke každé vstupence dostane pohár horké medoviny, růží a sladkou odměnu. Poté bude moci vystoupat celkem 173 schodů a prohlédnout si z věže celé Brno a okolí. Zakoupením vstupenky jsou návštěvníci zařazeni do soutěže o šperky nebo o poukaz do wellness centra.

Dnes byl první den mé brigády ve stánku s rychlým občerstvením. Vzala jsem tu brigádu, protože jako vysokoškolák mám během semestru spoustu volného času, tak proč ho nějak šikovně nevyužít. Víím, že pracovat ve fast foodu není zrovna výhra, ale ještě bych mohla chodit hlídat nějaká malá děcka. To bych asi nepřežila.

Stánek se nacházel pár ulic od mého bytu, tak jsem nepovažovala za potřebné jet hromadnou dopravou. Prošla jsem těmi několika ulicemi a ocitla jsem se před domem s výdejním okénkem, nad kterým svítil žlutě název FastFood.

Přistoupila jsem blíž a usmála se na kluka, který stál za pultem. Vypadal, že je v mém věku.

„Co to bude, slečno?“ zeptal se s odzbrojujícím úsměvem a mně nezbylo nic jiného než mu ten nakažlivý úsměv oplatit.

„Vlastně nic.“ Na moment se zarazil. „Já jsem sem přišla na odpolední směnu.“

Viditelně si oddechl a opět se usmál. „Jo, Martina něco takového říkala, že má přijít výpomoc. Pojd' dovnitř.“ Zmizel z okénka a vedle něj se otevřely dveře. Vešla jsem dovnitř a nestačila se divit, kolik tam toho syčelo, bublalo a vonělo.

„Jinak, já jsem Vojta.“

„Sabina,“ podám mu ruku a potřeseme si.

„Tak jo, byla jsi už někdy ve fast foodu?“ otočil se na mě.

„Ne,“ přiznám. U poloviny těch věcí ani nevím, jak se používají.

„Dobře, tak poslouchej,“ přešel do zadní části kuchyně. „Tady je dřez, to ti nemusím vysvětlovat, ne?“

„Nemusíš,“ zasměju se.

„To je fajn, tak ale pro jistotu, nahoru pustíš vodu, dolů ji zastavíš.“ Smějeme se jak telata a on mi ukazuje další věci, jak se pouští a tak. Všechno chápou, až na friták, ale to se zeptám potom. Od okénka se totiž ozvalo rozhořčené zavrčení. Oba jsme se na sebe s Vojtou podívali vyděšeným výrazem. Jak dlouho tam čeká?

Odešla jsem dozadu ke dřezu a sledovala, co a jak Vojta dělá.

Když si muž za okénkem objednal hranolky, dostala jsem příležitost omrknout, jak se s tím fritákem zachází, ale můj mozek byl očividně jiného názoru. Celou tu dobu jsem Vojtu pečlivě sledovala, ale z toho, jak s tím přístrojem zachází, si nepamatuju vůbec nic. Ač jsem se doopravdy snažila, jeho pohyby mě zajímaly daleko víc.

Měl poměrně vypracovanou postavu, která se mu rýsovala přes upnuté triko. Jeho pískově žluté vlasy držely tvar jen za pomoci gelu a modré oči se spolu se rty usmívaly na každého zákazníka, ať to byl nevrlý muž ve starších letech, babička, nebo skupinka pubertálních holek.

„Vidělas, co jsem teď dělal, ne?“ vytrhl mě z přemýšlení jeho hlas.

„Co?“ zeptala jsem se zmateně, ale následně mi otázka došla a já přikývla.

„Dobře,“ věnoval mi úsměv a otočil se. Pak se otočil zpátky a podával mi papírek. „Tady máš moje číslo, kdyby sis s něčím nevěděla rady a nechtěla s tím otravovat Martinu.“

Samozřejmě, že budu raději otravovat tebe. Pomyslela jsem si a dala si v duchu facku. Takový hezký kluk určitě bude mít holku.

„Každopádně už půjdu, mám ještě něco k zařizování,“ sundá zástěru a předá mi ji. Přijala jsem ji, nasadila si ji přes hlavu a následně uvázala kolem pasu.

„Měj se, a kdybys něco potřebovala, brnkni,“ zavolal ještě ve dveřích a zmizel v davu.

Čekala jsem sotva deset minut, než se objevil první zákazník. Byla to tak dvanáctiletá holka a že si dá párek v rohlíku. Trochu neohrabaně jsem tedy nabodla rohlík na kůl a chvíli počkala. Zeptala jsem se jí mezitím, jestli si dá kečup, nebo hořčici. K mému údivu odpověděla hořčici, a tak jsem sundala rohlík, dovnitř dala hořčici a mírně nešikovně zastrčila párek. Přijala jsem peníze a vrátila jí přeplatek.

Takhle to šlo první dvě hodiny. Byly tam párky v rohlíku, hamburgery, smažené sýry v bulce, až přišly hranolky. Moje momentální největší můra, jakou jsem měla.

Postavila jsem se k fritáku a zkoumala ho ze všech stran. Ne..., vůbec netuším.

Začala jsem hledat všude možně, až jsem našla jedny hranolky v míse pod fritákem. Pár jsem jich nabrala, dala k nim tatarku a podala je zákazníkovi. Hned jsem našla další pytel, a když jsem teď měla čas, rozhodla jsem se detailně prozkoumat ten dábelský stroj.

Zapamatovala jsem si, že se dá otevřít víko, ale samo od sebe to nešlo, někde musel být nějaký knoflík. Po pár minutách jsem ho skutečně

našla a přístroj otevřela. Následovala další fáze: zapnutí.

Možná si říkáte, proč jsem si prostě nepřečetla nápisy u knoflíků. Důvod byl následující: ty nápisy tam nebyly! Byla jsem totálně frustrovaná. Nakonec jsem vzala mobil a vytočila číslo na Martinu, jenže jako na potvoru byla nedostupná. No, co jsem měla dělat? Přepsala jsem si číslo na Vojtu do telefonu a začala ho vytáčet. Kdyby mi to neukazoval, necítily bych se tak trapně.

„Prosím,“ ozvalo se z telefonu a já spolkla knedlík, který jsem měla v krku.

„Ahoj Vojto, tady Sabina,“ začala jsem a rozmýšlela, co říct dál.

„Ahoj Sabi, potřebuješ s něčím pomoci?“

„Jo, nějak nemůžu zapnout fritézu, nevíš, co s tím?“ zeptám se a doufám, že mi nezačne říkat, jak jsem blbá.

„Jasně, není problém,“ zasměje se do telefonu, „do patnácti minut jsem tam.“

„Super, děkuju moc,“ usměji se a položím mu to bez rozloučení.

Do deseti minut stál před stánkem a já jsem mu samou radostí skočila kolem krku. Hned jsem si to uvědomila a začala jsem slézat a sypat omluvy.

„To je dobrý, taky občas dřív jednám, než myslím.“ Uklidnil mě a vešel dovnitř. „Tak dívej,“ přešel k fritéze a ukázal na knoflík. „Tímhle čudlíkem to celý zapneš.“ Zmáčkl ho a vyndal pytel s hranolkami. „Než se ti nahřeje olej, rozdělíš si ty hranolky na tři části. Tak by ti to z toho jednoho pytle mělo vyjít. Jednu nasypeš do jednoho košíku, druhou do druhého a třetí necháš zatím v pytli.“

Velmi podrobně mi všechno popsal, teď jsem dávala dobrý pozor, a když se jedna várka dosmažila, vypnul fritézu.

„Tak co, cáčorko, už tomu rozumíš?“ zeptal se a posadil se na židli, na které jsem seděla, když nebyli zákazníci. Tipuju, že od toho tam i byla.

„Jo, moc děkuju. Zachránil jsi mě. Nechtěla jsem tě otravovat, ale Martina byla nedostupná.“

„Ona je s přítelem na chatě a signál mají jen na jednom místě, a to ještě ke všemu na kopci.“

Nastal trapný moment ticha.

„Jestli potřebuješ, tak můžeš jít. Určitě jsi relaxoval u telky, než jsem tě vyrušila,“ začala jsem další konverzaci, snad správným směrem.

„Vlastně jsem vůbec nic nedělal, spíš jsem se nudil,“ řekne, „ale jestli mě tu nechceš, stačí říct.“ Zvedl se a přešel ke dveřím.

„Klidně tu zůstaň,“ usmála jsem se a položila jsem celou dlaň na rozžhavený gril. Vyjekla jsem a okamžitě si ruku dala pod tekoucí vodu.

„Ježiši, jsi v pohodě?“ zeptal se a jedním krokem byl u mě. Prohlížel si popálenou ruku a sáhl do lékárničky a nastříkal mi to panthenolem.

„Dobrý,“ odpověděla jsem, přestože jsem měla v očích slzičky.

„Teď tu s tebou musím zůstat,“ usmál se.

„Proč,“ koukla jsem na něj s otazníky v očích.

„Někdo ti musí dělat pravou ruku,“ smáli jsme se spolu a celý zbytek směny jsme prokecali.

Když jsme uklidili a zamkli bufet, byl čas se rozloučit.

„Tak se měj,“ pípla jsem a mávla na pozdrav.

„A nechceš doprovodit?“ zeptal se, ještě než jsem se stihla otočit.

„Budu ráda,“ usmála jsem se a bok po boku jsme vyrazili k bytu.

„Nezašla bys se mnou zítra na kafe?“ zeptal se jen tak zničehonic a já se přistihla, že jsem horlivě přikyvovala.

10 tipů, jak cestovat levněji

Už v minulém čísle jsme vám poradili, jak cestovat za co nejméně nákladů. Vpodstatě jsme vám ve stručnosti představili pojem “low cost trip”. Dnes bychom vám chtěli tento výraz představit v celé své kráse. Dozvíte se, co taková nízkonákladová cesta obnáší a na co vše se připravit. Chtěli bychom, aby se naše rubrika ubírala především tímto směrem, neboť vám tady můžeme vyličít ty nejdražší hotely s all inclusive, ale to pro nás není rada, která by vám měla ve vašem poznávání světa pomoci.

Kdo někdy slyšel o tzv. low cost tripu, možná si myslí, že je to synonymum pro nepohodlnou a špinavou dovolenou. Naopak méně nákladnější cestování ve většině případů bývá daleko dobrodružnější. Vybíráme si dovolené podle nádherných destinací, ale zapomínáme na to, že úplně na to samé myslí dalších 7 miliard lidí.

1. Sestavte si denní rozpočet

Před odjezdem si sestavte denní rozpočet a k němu přičtete jednorázové výdaje a získáte tak celkové náklady na cestu. Přičtete náklady za ubytování, dopravu, stravu a zábavu. Snažte se rozpočet nepřesáhnout, i když víte, že sebou máte víc peněz. Zbylé peníze můžete použít na další cesty.

2. Sledujte aktuální nabídky letenek

Aplikací jako námi minule doporučený Skyscanner je mraky, ale jsou výborné. Když v telefonu budete sledovat tyto pomocníky a zároveň vaše olajkované stránky a portály s letenkami, máte vyhráno. Nejlepší možností je nechat to tak trochu osudu. Když nezádáte

destinaci a pouze budete sledovat ceny, není možné nesehnat opravdu laciné letenky.

3. Nakupujte letenky inkognito

Pokud hledáte letenky, použijte soukromý režim ve vašem prohlížeči. Rezervační portály si totiž pamatují vaše předchozí vyhledávání, a tak filtrují letenky, které by se vám mohly líbit. Pokud usoudí, že byste o ně mohli mít opravdu zájem, začnou je pomalu zdražovat. Před novým vyhledáváním je tak lepší pomocí Ctrl+Shift+Delete smazat cookies.

4. Cesty do zemí s nízkými denními náklady

Ani extrémně levná letenka vás nezachrání. Pokud chcete ušetřit, vyberte si destinaci, kde za běžný život neutratíte majlant a s pár drobnými si budete žít jako král.

5. Bez taxametru ne!

Při nástupu si všimněte, zda řidič nic na taxamtru nepřepíná. Během jízdy se pak tvařte, že ve městě nejste poprvé. Určitě je dobré vytáhnout si váš smartphone a cestu kontrolovat pomocí GPS. Štěstí přeje připraveným, a proto si dopředu zjistěte, kolik byste zhruba měli platit.

6. Ubytujte se přes couchsurfing.com

Hledání ubytování přes portál couchsurfing.org vám může ušetřit nejen docela výraznou položku z rozpočtu, ale také se dostanete do kontaktu přímo s místními. Ti vám určitě rádi dají tipy, jak si dané místo užít se vším všudy a nemuset tak spoléhat na služby s „vysokohorskou“ turistickou přirážkou. Podobnými portály, o kterých jsme se

již v minulém čísle zmiňovali a prostřednictvím kterých se můžete také ubytovat přímo u místních za nízké ceny, jsou například booking.com a airbnb.

7. Vyměňte hotel za hostel

Proč zbytečně utrácet desítky dolarů/eur za pokoj, ve kterém strávíte minimum času? Hostel je mnohem levnější variantou a navíc pulzuje cestovatelským životem. Ušetříte peníze a zažijete více zábavy. Pokud cestujete autem, je určitě lepší vybrat si hostel, který je na předměstí, a ne přímo ve městě, opět tím ušetříte pár kaček. Hostely si také nemusíte rezervovat předem, jelikož skoro vždy mají volné pokoje, takže se nemusíte bát, když přijde znenadání změna plánu, že v daném hostelu nebude místo.

8. Přemístíte se přes noc

Když se potřebujete dostat z bodu A do bodu B a cesta trvá víc než pár hodin, jedte nočním spojem. V mnoha zemích fungují tzv. sleeping trains nebo sleeping buses, které vyjíždí většinou pozdě večer a do cíle přijíždí brzo ráno. Nemusíte se bát špinavého prostředí, ke každé koupené jízdence připadá jeden čistý polštář

a povlečení. Ušetříte za ubytování, vyspíte se a ráno můžete rovnou vyrazit objevovat tamní zajímavosti.

9. Místo směnárny využijte bankomat

Výběr peněz z bankomatu v zahraničí může být ve většině zemí výhodnější než výměna peněz ve směnárně. I když v současné době většina směnárny tvrdí, že peníze mění bez poplatků, opak bývá pravdou. Před odjezdem je tak dobré zjistit, jaký vysoký poplatek si vaše banka bere za výběr z bankomatu v zahraničí. Některé to mají úplně zadarmo, u jiných se to může pohybovat v řádech desítek korun.

10. Smlouvejte, a to pořádně

Když cestujete do země, kde je běžné smlouvat o ceně, máte jedinečnou příležitost ušetřit. Nejlepší radou pro efektivní smlouvání je být sebevědomý a neustoupit od své navrhované ceny. Prodejce se bude chtít dostat přibližně na polovinu mezi jeho a vaši cenu. Pokud však budete trpěliví, můžete získat věc i za cenu, kterou jste navrhli. Platí pravidlo, dokud je prodejce ochotný diskutovat, stále na prodejci něco vytěží.

Ahoj, jsem žákyní 3. ročníku zdravotnického lycea a jsem obrovskou milovnicí zubů. Chtěla bych všem, kteří třeba ještě nemají úplně představu o svém budoucím povolání, popisovat v několika dílech to, jak jsem se dostala já k tomu nápadu stát se zubačkou. Také bych chtěla připojit pár statistik a rady, tipy od zkušenějších studentů medicíny, jak se připravovat na přijímačky. :)

Tak tedy už jako malá jsem milovala návštěvy u zubaře, lákaly mě přístroje a krásná vůně ústní vody a pasty v ordinaci a také to krásné bílé oblečení a jakýsi pocit být pro někoho potřebným a důležitým. Vždycky jsem se snažila pomáhat, ale ze začátku to skoro vždycky dopadlo zraněným zvířetem, které jsem někde na ulici našla, což úplně nebylo dobré.... Moje maminka mi nějak nedokázala vysvětlit, že je to ode mě sice velmi záslužné, ale že ohrožuji nejen zvířátko, ale i sama sebe, protože nevím, čím zvířátko prošlo... Skončilo to VŽDYCKY návštěvou veterináře a následným umístěním zvířete do útulku anebo jeho vrácením majiteli.

A kde se tedy vzalo to přesvědčení, že zuby vyhrály? Úplně jednoduše. Náš pan zubař mi jednou na preventivní prohlídce podal vrtačku do ruky a řekl: „Tak, paní doktorko, můžete.“ A já vrtala a vrtala, až starý odlitek dočista rozvrtala, ale s takovou radostí a hrdostí jsem odešla z ordinace, že pan doktor si o mně musel myslet bůhvíco. A tam se to vlastně rozhodlo.

Pak už šel čas, najednou 9. třída na krku = přijímačky (Jaselská) a už tak ve 2. ročníku jsem se začala rozkoukávat kolem sebe a vůbec sháněla jsem si materiály a hlavně

cenné rady ohledně přijímacích zkoušek. A už na Jaselské jsem zjistila, že to krásné naškrobené bílé oblečení a pláště nejsou jen tak, že ta cesta nebude tak lehká, jak jsem si myslela, a že Ordinaci v růžové zahradě asi moc věřit nemám :D

Studium je na 5 let, což je taky důležité si rozmyslet, přijímačky jsou tedy z biologie (snadno naučitelné i doma, pokud víte z čeho se učit), fyziky (už trochu víc „hard“) a chemie (pro mě nejvíc obtížné). Jako první to všechno začalo vyhledáváním různých stránek na internetu, jako jsou například „Z blondýny zubačkou“ nebo také vejška.cz atd... Po šíleném zážitku, o kterém jsem se tam dočetla, jsem začala hledat doučování, takže asi za týden jsem skončila v rukou jedné skvělé medičky, která mi doteď se vším pomáhá a povídá mi o studiu. Takže první rada, pokud chceš na zubní nebo na všeobecné lékařství, navštiv stránky doučuji.eu! Myslela jsem si, že mít doučování je „málo“, tak jsem se rozhodla, že zkusím kurz... No a máme tady první ale! Kurzy jsou mnohdy předražené a většinou nesedí jen z toho důvodu, že pokud nejste studentem gymnázia, tak jednoduše moc nestíháte tempo ostatních, takže třeba konkrétně pro mě bylo lepší zůstat u soukromého doučování... Kurzy, jako například mudrstart, b- medic stojí přibližně od 8-10 000 Kč, ceny soukromého doučování se pohybují různě zhruba od 300 Kč/hodinu - ano, možná pro někoho je to dražší, ale jsem přesvědčená, že pokud začnete brzo a s odhodláním, tak se Vám to určitě mnohonásobně vrátí.

Abych nezapomněla, druhou radou je koupit si knížku Konec prokrastinace (toto radila na svých stránkách jedna medička) a hlavně, pokud se chcete dostat do Brna, kupte

si jejich modelové otázky (100 Kč), ze kterých prý mnohdy čerpají na samotné přijímačky... Tak a teď přejdeme k nějaké statistice, abych Vás taky trošku vyděsila :D

TADY SLIBOVANÁ KNIHA (zakoupíte kolem 300kč) :

Přijímací řízení v roce 2018

Všeobecné lékařství:

Počet uchazečů: 3373

Dostavilo se: 2716

Přijato: 543 a body posledního přijatého: 74

Zubní lékařství:

Počet uchazečů: 1149

Dostavilo se: 949

Přijato: 95 a body posledního přijatého: 77

Takže tady můžeme vidět, že to až tak nemožné není, ale samozřejmě to dá ještě hodně práce :)

PS : příště si projdeme učebnice a materiály k učení

Mějte se krásně, Vaše zatím nadšená Valentina!

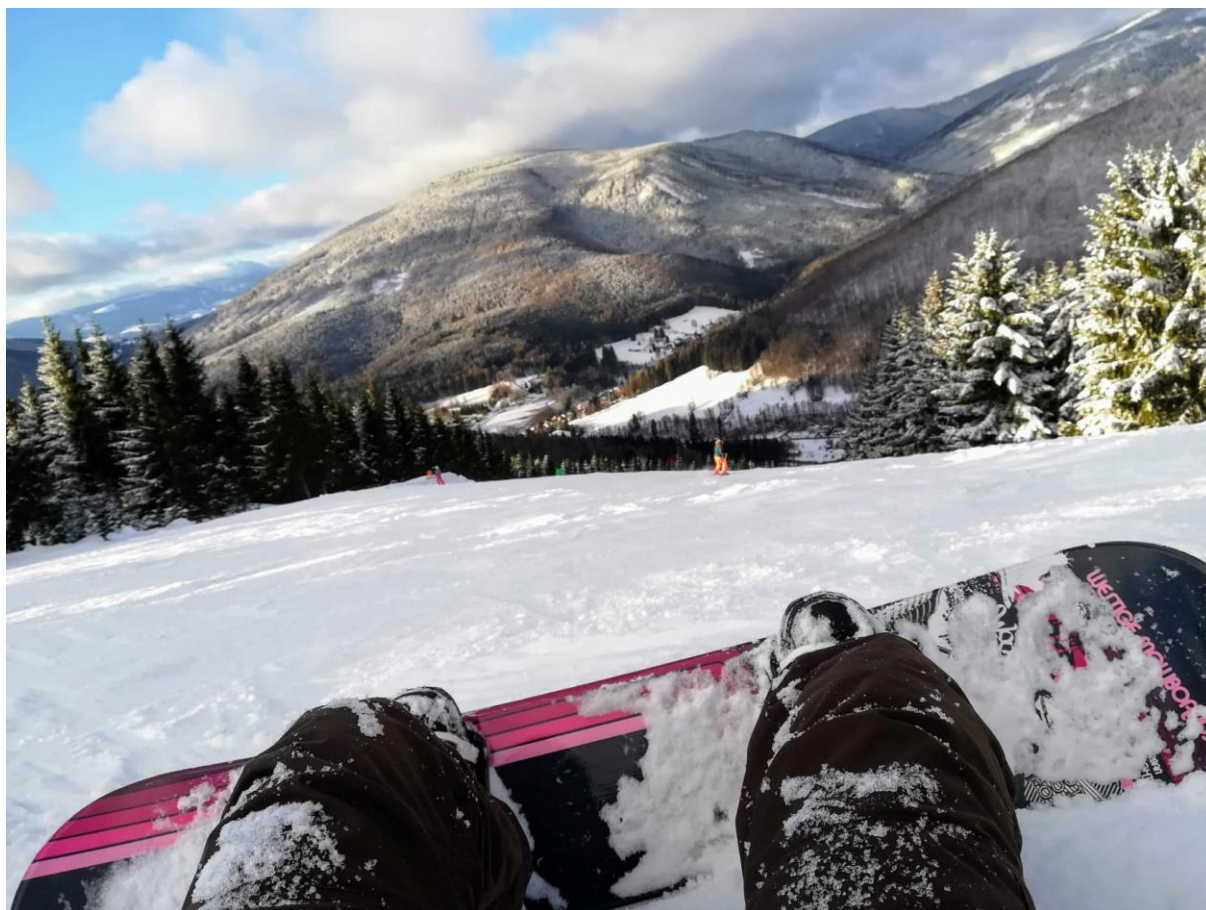
Úvaha – Silvestr na horách

Autor: Klára Hájková (3B)

O vánočních prázdninách jsem dostala možnost jet na hory s kamarády. Nejdříve jsem si nebyla jistá, jestli jet a riskovat, že se mi opět něco stane, ale řekla jsem si, že se taková možnost neodmítá. Vyrážely jsme v pátek 28. 12. brzo ráno, protože nás čekala dlouhá cesta do Koutů nad Desnou. Po cestě jsme se zastavily v obchodu nakoupit jídlo a pití a pomalu jsme zjišťovaly, co jsme zapomněly. Sraz s kluky jsme měly v jedné malé hospůdce, kde jsme se všichni naobědvali, a protože jsme

Uvítal nás až přímo v Koutech nad Desnou, kde ho byla spousta. Při příjezdu jsme my holky byly mírně zaskočený a už jsme konečně pochopily, proč jsme si s sebou měly vzít spacáky. Chatky byly vedeny ještě za komunistů a od té doby se moc velké změny neděly. Dřez bez vodovodního kohoutku, sprcha a záchod mimo chatku, všude samí pavouci a topit jsme museli v kamnech. Chvilí trvalo, než jsme se ubytovaly, jelikož v chatkách byla neskutečná zima. Naštěstí se o nás kluci postarali a zatopili nám.

se všichni neznali, tak jsme se dodatečně seznámili. Poté jsme vyrazili směrem k naší chatě.

Jelikož u nás nebyl žádný sníh, tak jsme si mysleli, že s příjezdem do hor nás ten sníh bude doprovázet. Ten stále a stále nepřicházel.

První večer nám kluci usmažili steaky, popíjeli jsme a hráli hry. Chtěli jsme jít brzo ráno na svah, ale jelikož jsme šli pozdě spát, tak kluci neměli absolutně žádnou šanci nás vzbudit. Užívaly jsme si to, že můžeme spát a nemusíme nic dělat. Z postele nás vytáhlo až

kafičko a míchaná vajíčka. Kluci přišli s návrhem, že půjdeme na výšlap, a v tu chvíli nám došlo, že na to nikdo nemá vhodnou obuv. A tak jsme se vydali do nedalekého města Šumperk. Proletěla jsem asi deset obchodů, abych se vrátila zpět do toho prvního, kde jsem si nakonec boty koupila. Zastavili jsme se do Kauflandu, abychom doplnili naše zásoby jídla a pití. Narazili jsme tam na ohňostroje, a protože byl silvestr strávený na horách v řešení, rozhodli jsme se, že ohňostroj koupíme.

Během našeho nakupování dva kamarádi zůstali na chatě, aby udržovali teplo,

I přes to, že jsem před rokem měla úraz na snowboardu, tak jsem letos vůbec neváhala mezi lyžemi a snowboardem. Večer už na svahu nebylo tolik lidí, takže jsme si parádně zajezdili. Jezdili jsme do poslední minuty otevírací doby. S kamarádem nás velmi lákalo jet po čerstvě upraveném svahu, který byl výše, než byl konec kotvy, a proto jsme se rozhodli vzít prkna do rukou a šlapat nahoru i přes ten strach, že nás někdo chytne. Na chvíli jsme si sedli a shlíželi dolů. Po chvíli jsme si řekli, že už pojedeme, a bylo to super! Zbytek večera jsme trávili opět u her.

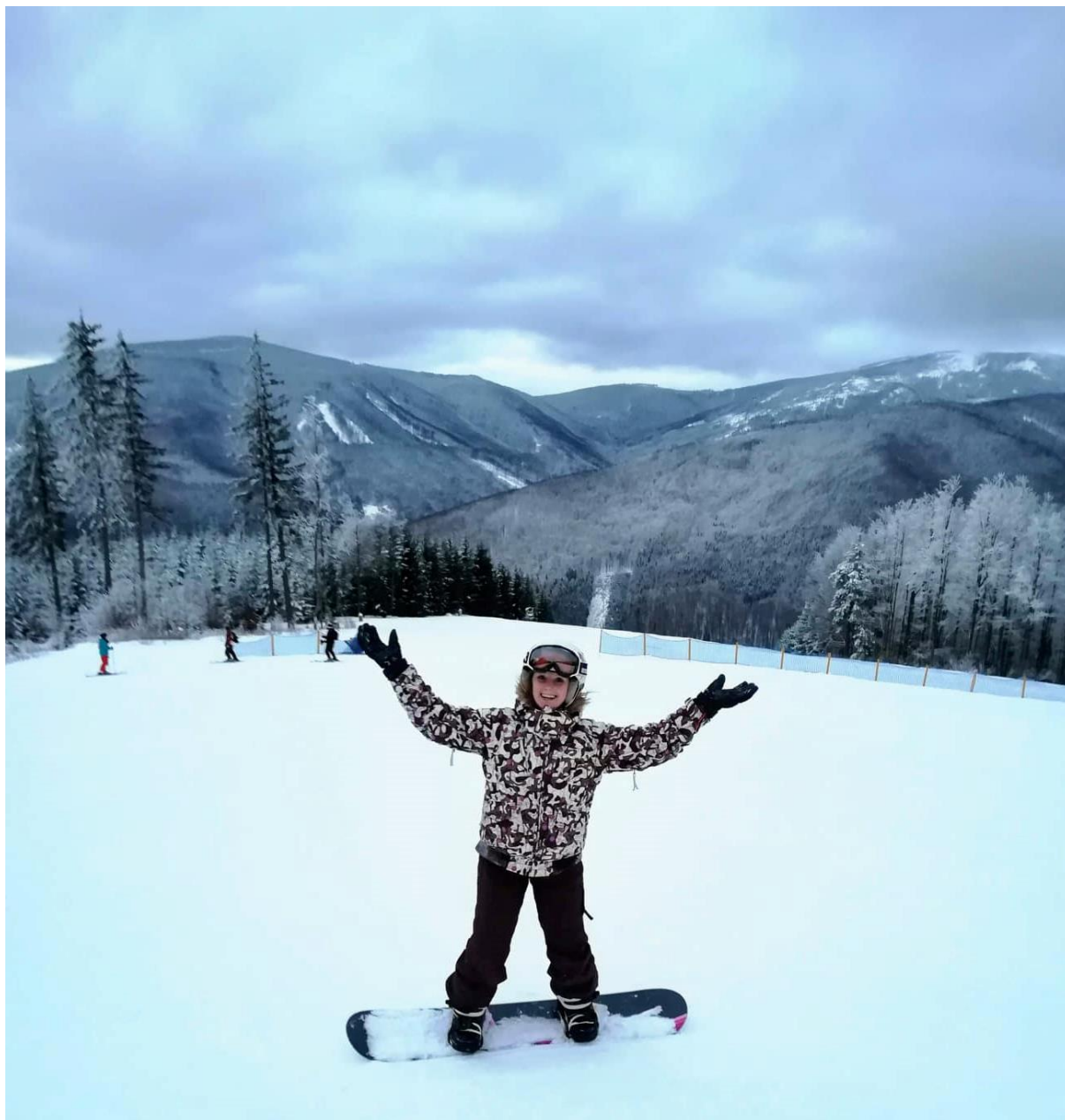
a počítali jsme s tím, že bude uvařeno, ale nebylo. Tak jsme se vydali do místní restaurace. Každý jsme si objednali, na co jsme měli chuť, poté jsme si dali ještě dezert a kávu k tomu. Jelikož už bylo hodně hodin, tak jsme pospíchali na chatu, abychom se nachystali a mohli jít na večerní lyžování.

Třetí den, i přes veškeré snahy všech, jsme ranní lyžovačku opět nestihli. Nejvíce času nám zabralo čekání v půjčovně, ale naštěstí jsme stihli odpolední ježdění. Byl to první den, kdy jsme se dostali na šestimístnou lanovku. Měli jsme z ní obavy, ale všichni jsme to zvládli. V ten den byla docela mlha a sněžilo, takže to bylo trochu nepříjemné. Ale jezdili jsme

téměř čtyři hodiny a všichni jsme si to užili bez vážnějších úrazů. Během jedné cesty lanovkou nás napadlo, že posuneme naše schopnosti na vyšší úroveň. Rozhodli jsme se, že se vydáme neupravenou cestou mezi stromy. Byl to neskutečný adrenalin a klidně bych si to zopakovala znovu. Všichni jsme byli naprosto vyřízeni po celém odpoledni, ale i přes to jsme opět večer zakončili hraním her. Hráli jsme Krycí

který nezapomenou. Nevěřili mi to, protože jim bylo jasné, že budu dlouho spát.

Budík jsem měla nastavený na 6:55, abych kluky vzbudila přesně v sedm hodin. Vlétla jsem do jejich chatky a začala řvát: „Budíííček!“ a tahat je za nohy. Jelikož to s nimi nic nedělalo, vyšla jsem ven, vzala do rukou čerstvě napadaný sníh a všem třem ho dala na obličej. Chvíli jim trvalo, než přišli na to, že

jména, u této hry jsme se velmi pobavili a ukázala se naše soutěživost. A jako takovou samozřejmostí byly Aktivity. S kluky jsem se vsadila, že další ráno jim udělám budíček, na

příjemnější budíček ještě nezažili. Ani nebyli tak naštvaní, jako překvapení, že jsem vůbec vstala. Horší to bylo s holkami, ty spaly jako medvídci. K snídani jsem si udělala ovesnou kaši,

sedla si na terasu a kochala se přírodou. Bohužel nás tento den dva z nás museli opustit, protože už měli jiné plány na silvestra. A protože jsme si říkali, že by byla škoda, kdybychom nevyužili té možnosti strávit silvestr na horách, tak jsme tam zůstali. Vydali jsme se na poslední odpolední lyžování. Počasí nám vyšlo naprosto nejlépe, jak mohlo. Svítlo sluníčko, na obloze bylo modré azuro a ani tolik nemrzlo. Po pár sjezdech jsme se zastavili nahoře a zašli na svařák. Na chvilku jsme si sedli dolehátek a kochali se krásným výhledem. Měla to být už naše poslední jízda, ale bylo mi s kamarádem líto nevyužít posledních pár minut, a tak jsme se vydali znovu na kopec. Stihli jsme ještě dvě jízdy těsně před koncem otevírací doby a můžu říct, že to byly nejlepší jízdy za celé hory. Super sjezdovka, málo lidí, strach opadnul a my si užívali poslední chvíle na svahu.

Když jsme se vrátili zpět na chatu, už tam na nás čekali další přátelé, kteří s námi

přijeli oslavit nový rok. Chystali jsme jednohubky, chlebičky a opět jsme začali hrát hry. Půl hodiny před půlnocí jsme vyšli před chatku, abychom mohli nachystat ohňostroj a popřát všem vše nejlepší do nového roku. Přesně o půlnoci jsme bouchli „šampáňo“ a čekali, než všichni okolo odpálí poslední rachejtle, abychom mohli spustit náš ohňostroj. Musím říct, že jsme měli nejlepší ohňostroj v okolí. Když odbouchaly poslední petardy, vrátili jsme se do chaty a pokračovali v silvestrovské zábavě. Ve chvíli, kdy jsme začínali být unavení, jsme si všichni lehli a pustili film.

Celý den jsme proleželi a prolenošili. Odpoledne jsme začali s úklidem a uvařili si naše poslední jídlo. Jakmile jsme byli sbalení, mohli jsme vyrazit k domovu. Celý pobyt na horách jsme si všichni užili. A já jsem ráda, že jsem dostala před operací možnost si pořádně zajezdit.

Označení „horská cyklistika“, která vznikla doslovným překladem z anglického termínu mountainbike (MTB), v nás může vyvolat dojem, že jde o jízdu v horách. Dnes to zdaleka už neplatí, dobré podmínky pro MTB jsou prakticky po celé České republice. I když terénní cyklistika není jen jízda na kole po horách, možnost překonávat převýšení je vítána. Tento druh cyklistiky má dnes mnoho podob. Hlavním znakem společným pro všechna odvětví terénní cyklistiky je zážitek z pohybu, ovládání kola a pobytu venku. V současnosti je dle průzkumů cyklistika nejprovozovanějším sportem v ČR, přes polovinu lidí jezdí na kole alespoň příležitostně, z nich se považuje za terénní cyklisty více než 16 %.* Není divu, že je u nás pohyb na kole v přírodě tak populární. Česká krajina má zvlněný profil, množství lesů a je protržena sítí cest a stezek. Terénní cyklisté mohou jezdit po lesních cestách a stezkách, sdílí s ostatními uživateli značené turistické trasy, nabízejí se jim vlastní MTB trasy, bike parky a speciální dráhy.

To poskytuje všem odvětvím terénní cyklistiky téměř ideální podmínky.

*Zdroj: Národní cyklo- a in-line průzkum, STEM/MARK, reprezentativní výběr populace – září 2011

Z horské cyklistiky je mi nejbližší takzvaný downhill. DH (zkratka z angl. Down Hill) neboli sjezd. Jak už název vypovídá, při sjezdu jde jen o to, dostat se co nejrychleji dolů z kopce. Dominujícími vlastnostmi jsou zde technika jízdy a rychlost. Trať bývá značně náročná s velkým převýšením a sklonem, plná terénních nástrah, skoků a prudkých zatáček. Většinou je uměle vytvořená, často v rámci bike parku, kde je pro cestu nahoru možno využít lanovku. V DH se také pořádají závody i na nejvyšší světové úrovni. Sjezdová kola mají téměř vzhled terénních motocyklů. Dominantním prvkem jsou na něm komponenty odpružení, zdvihy dosahují cca 190–250 mm. Nutná je speciální výbava s chrániči a integrální helmou.

Kolo konstruované pro downhill

Novoroční předsevzení

Autor: Gabriela Sedláčková (2A)

Každý to známe. Před námi je nový rok a lidé se rozhodují, co potřebují ve svém životě změnit nebo zda udělají nějaké nové závažné rozhodnutí. Nejlépe, aby to ovlivnilo celý jejich dosavadní život.

Mezi nejčastější předsevzetí patří, že budeme cvičit. Každý to známe. Už nebudu jíst tolik sladkého! Budu jíst jenom zdravě! Začnu cvičit! Ráno vstanu plný energie, dám si nejlépe ovesnou kaši a ovoce. Jakmile se nasnídám, půjdu si zaběhat nebo se půjdu vyřadit do posilovny. Než vyrazím z domu, tak si stihnu udělat shake a ovocný salát. Po cvičení budu samozřejmě připravená do školy. Nejlépe hodím ještě nějaké to „selfíčko“ na Instagram a můžu vyrazit. Poté, co dojedu do školy, jsem plná energie a naslouchám všemu, co učitelé říkají. Po škole musím jít na jógu nebo nějaký bojový sport. Jak dojedu domů, je čas na protahování, nachystám si ovoce a můžu jít spát. Kéž by tohle byla realita. Chápu, že někteří jste úspěšní a zvládáte to, ale pro mě jako obyčejného člověka je tohle něco nadpřirozeného. Realita předsevzetí většinou končí tím, že budík, který zvoní dříve, stejně vypínám. Anebo se vážně snažím a funguji tak maximálně do konce ledna, a to ještě přeháním. Jediná naděje v tomhle začarovaném kruhu, která mě uklidňuje, je fakt, že v tom nejsem sama. Když si vzpomenu na všechny přeplněné posilovny v lednu, tak si vážně říkám, proč si vlastně ti lidé nalhávají, že to tento rok vyjde! Já už si tak dva roky minimálně předsevzetí nedávám. A nějak s tím žiju.

Samozřejmě všude kolem sebe vidím nádherně hubené dívky, všichni mluví o tom, jak chodí do posilovny, cvičí jak o život apod. Jako dívka, která vyrůstala už odmalička ve sportu a chodila do atletického klubu, vím, co pro mě může sport znamenat. Je pravda, že momentálně si říkám, že na sport není čas, nebo mám výmluvy typu „jsem unavená“, „dneska není hezké počasí“, „nemám náladu“, ale taky si říkám, že prostě na to nejsou peníze.

Tím chci jen říct, vy si pišete svůj příběh, nejde o to, kdy, jak a proč se rozhodnete něco dělat, nemusí to být zrovna cvičení. Může to být cokoli, co jste chtěli dělat už dříve, ale neodvážíte se k tomu. Jde jen o to vymazat veškeré výmluvy a důvody, proč to nejde, a udělat ten krok vpřed.

Vím, říkáte si, kdyby to šlo už dávno, jsem někde jinde. Vím, je to těžké, sama se o to snažím. Ale fakt je, že v dnešním světě se lidé snaží mít všechno hned. Chtějí vidět výsledek svého úsilí a času, který něčemu věnovali. Časem zapomínáme na to, jaký cíl jsme si vybrali. Čím menší cíl, tím uvidíme rychleji výsledky. Člověk jako takový by chtěl vidět pořádnou a velkou změnu, ale nechápe, že ho to bude stát čas. Těm, kteří si nějaké předsevzetí dali, ať už je jakékoliv: doufám, že ho zvládnete a uspějete. Že pro vás bude myšlenka na začátky už jenom úsměvná. Protože každá změna je v něčem těžká, je jen o vás, jak ji zvládnete.

Zajímají Vás moderní technologie této doby, novodobé přístroje a vývoj tisku? Tento článek bude pro vás. 3D tisk je proces, při kterém se z grafického programu vytvoří reálná fyzická věc. Podobnou technologii jistě znáte - CNC stroje. Základní rozdíl mezi CNC stroji a 3D tiskárnou je ten, že 3D tiskárna na rozdíl od CNC strojů neobrábí žádný kus kovu, ale finální tvar předmětu tiskne vrstvu po vrstvě z filamentu. Filament je široký pojem pro materiál, z kterého se tiskne, je mnoho druhů filamentu (ABS, PLA, PET, NYLON, TPU, WOOD). Každý typ filamentu má specifické vlastnosti, díky této možnosti můžeme tisknout předměty odolné, voděodolné, reflexní a lesklé.

Je čistě na uživateli, co si vytiskne a z jakého materiálu. Hodně záleží také na použití tištěného předmětu. V 3D tisku se meze

nekladou, můžete opravdu tisknout cokoliv. Například česká firma Prusa Research, která je hlavním výrobcem 3D tiskáren na světě, vyrábí své tiskárny na tzv. farmě. Farma je místnost, která je plná více jak 300 kusů tiskáren, které tisknou součástky na nové kusy. Díky 3D tiskárnám může přirozená kreativita lidí růst a mohou se neustále rozvíjet. Je mnoho lidí, kteří se 3D tiskem živí, vytvářejí např. modely letadel, součástky různých strojů nebo sběratelské postavičky z filmů. Cenově se 3D tiskárny řadí mezi ty dostupnější, ale především záleží na modelu a schopnostech tiskárny. Samozřejmě 3D tisk není žádná legrace, chce to mít pevné nervy a nějaké menší zkušenosti s programy na vytvoření tištěného předmětu. Když uživatel tyto přirozené překážky překoná, má zaručeně zábavu na celý večer.

Dne 22. ledna jsme se společně se třídou 4. S vydali na exkurzi do Paracentra Fénix v Brně–Bohunicích. Do centra docházejí klienti, kteří prodělali úraz páteře a míchy a tím byli odkázáni na invalidní vozík. Častou příčinou těchto úrazů bývají dopravní nehody, pády, skoky do vody, sportovní úrazy, alkohol a návykové látky.

Dozvěděli jsme se také, že v ČR skončí průměrně 250 osob za rok na vozíku. Vyslechli jsme si příběh muže, který skončil na vozíku právě z důvodu dopravní nehody. Byla nám ukázána posilovna, ergoterapeutická a fyzioterapeutická místnost, kam klienti mohou pravidelně docházet. Exkurze se nám velice líbila a splnila preventivní charakter.

V pátek 25. ledna 2019 jsme navštívili Österreich Institut v Brně. Tato návštěva byla pro nás velkým odreagováním a zároveň skvělým zážitkem.

Nejprve nás vedoucí Österreich Institutu seznámila s jeho činností a kurzy němčiny, které nabízejí. Dozvěděli jsme se také o možnostech složení mezinárodních zkoušek, o kterých někteří z nás začali uvažovat. Potom následoval krátký kvíz, který měl prověřit naše vědomosti o Rakousku.

Po této úvodní čtvrthodince si nás vyzvedla lektorka, která byla rodilá mluvčí, a následovala

výuková hodina „Lustiges Lernen“ neboli „Veselé učení“. Byla to hodina plná interaktivních her, videí, soutěží a zároveň komunikace v německém jazyce s rodilou Němkou.

Doufáme, že se nám opět někdy v budoucnu naskytne podobná příležitost a zúčastníme se dalších takových projektů souvisejících s výukou německého jazyka. Tímto bych chtěla za celou třídu 3. L poděkovat paní učitelce Mgr. Janě Urbánkové za uskutečnění programu a také paní ředitelce PhDr. Zuzaně Číkové za jeho schválení.

Exkurze do Mikrobiologického ústavu

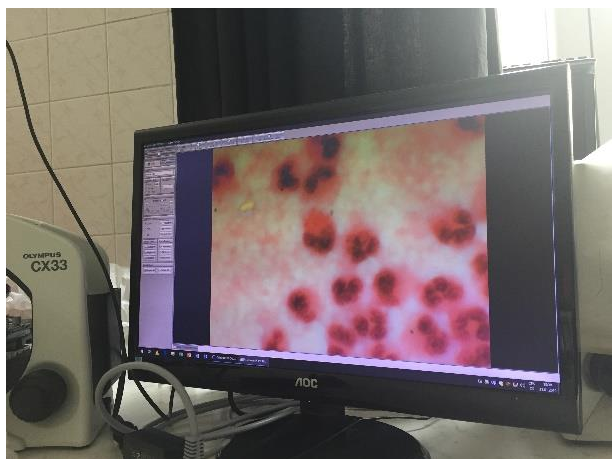
Autor: Ella Dolníčková (IL)

Dne 31. 1. 2019 se naše třída 1. L zúčastnila exkurze do Mikrobiologického ústavu Fakultní nemocnice u svaté Anny v Brně. MUDr. Ondřej Zahradníček nám přednášel o různých mikrobech, jako jsou například viry, houby, kvasinky, bakterie apod., a mikrobiologii jako takové. Tento ústav mikrobiologie je schopen zajistit celý komplex mikrobiologických vyšetření nejrůznějších vzorků, získaných od pacientů. Pan doktor nám popisoval různé metody zpracování biologických vzorků. Nějaké informace byly nové, jiné jsme si jen

připomněli, protože jsme se je učili ve škole. Byly pro nás připraveny Petriho misky s pomnoženými bakteriemi na kultivačních půdách, dále mikroskopy s preparáty a pan doktor nám je na obrazovce popisoval. Na konci exkurze nám dokonce zazpíval svou oblíbenou písničku o mikrobiologii (sám si je skládál), která se nám velmi líbila. Ke konci přednášky předala paní učitelka Hartmanová panu doktorovi malou pozornost za krásnou a zajímavou exkurzi.

V nové rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce 😊

Bruslit už dnes nemusíte jen na zimních stadionech, ale i na náměstích. Jedno takové místo má i Brno, a to přímo pod koněm markraběte Jošta. Stavbaři měli plno práce, ale nakonec se mohlo 28. listopadu kluziště slavnostně otevřít.

Podle mluvčí ÚMČ Brno-střed Kateřiny Dobešové *“mělo kluziště v minulých letech veliký ohlas, takže se vedení radnice rozhodlo otevřít kluziště i v letošním roce. Návštěvníci jej mohou navštěvovat každý den až do 21:00. Bruslí se v hodinových intervalech.”*

Kluziště je otevřeno malým i velkým bruslařům. Jak dodala Kateřina Dobešová, své místo v nabitém programu najdou i školáci:

“Umožnili jsme všem základním školám v městské části Brno-střed, aby mohli v rámci tělesné výchovy mít v dopoledních hodinách kluziště zdarma. Podporujeme tím to, aby děti aspoň trochu sportovali.”

O bezpečnost se bát nemusíte, nohy koně markraběte Jošta jsou zabezpečeny molitanem, aby nedošlo ke zranění. Tak brusle do ruky a hurá na Moravské náměstí.

Kluziště můžete navštěvovat až do půlky měsíce března. Tedy aspoň pokud to počasí dovolí. Kluziště u Jošta je skvělým místem, kam vyrazit v Brně na brusle. Pro dospělé je vstup za 100 Kč a pro děti za 60 Kč.

Redaktor: „Kde jste se narodila a kde momentálně žijete?“

Narodila jsem se v Brně. Žiji v něm stále, v městské části Nový Lískovec.

Redaktor: „Jak dlouho působíte tady u nás na škole? Kde jste působila předtím?“

Ve škole jsem od roku 1993. Pracovala jsem ve FN Bohunice na gynekologicko-porodnické klinice na oddělení předoperační a pooperační gynekologie.

Redaktor: „Jakou vysokou školu (aprobaci) máte vystudovanou?“

Vysokou školu zdravotnictví a sociální práce svaté Alžběty v Bratislavě, obor ošetrovatelství.

Redaktor: „Jaké učíte předměty a jaké jsou vaše další funkce na škole?“

Učím odborné předměty – ošetrovatelství, ošetrování nemocných, psychologii, klinické předměty. Ve škole se hodně věnuji charitativní činnosti – Světluška, Český den proti rakovině a Srdíčkové dny.

Redaktor: „Co máte na naší škole ráda?“

Mám tady svoji práci, kterou mám moc ráda, proto těžko napsat, co konkrétně mám na škole ráda.

Redaktor: „Co byste na škole naopak změnila?“

Asi nic, budova je krásná, atmosféra ve škole je dobrá, možná mít kouzelný proutek a dát některým našim žákům víc empatie a zapálenosti pro studovaný obor.

Redaktor: „Vzpomenete si, jaký jste byla student? Měla jste někdy nějakou důtku nebo

sníženou známku z chování? Jestli ano, tak za co?“

Na gymnáziu, které mě nebavilo, jsem nebyla moc dobrou studentkou, v prvním ročníku jsem dělala opravnou zkoušku z matematiky, ale nakonec jsem z ní i odmaturovala. S chováním jsem problémy neměla.

Redaktor: „Co vy a tělesné tresty? Jste pro nebo proti? Zavést či nezavést?“

Jsem spíše pro domluvu, tělesné tresty nic nezmohou.

Redaktor: „Jak se Vám komunikuje s rodiči? Zažila jste už nějakého rozzlobeného rodiče?“

Měla jsem zatím jako třídní na rodiče docela štěstí, jen jednou jsem skončila v ředitelně, kde si rodiče stěžovali na to, že jsem jejich „holčičce“ udělila třídní důtku. „Holčička“ jim za rok utekla z domu a naši školu nikdy nedokončila.

Redaktor: „Kdo nebo co v životě byl váš nejlepší učitel?“

Nejlepším učitelem je sám život.

Redaktor: „Co Vás nejvíce baví a na druhou stranu štve na této profesi?“

Baví mě předávat zkušenosti, velkou odměnou jsou pro mě žáci, kteří zůstali pracovat ve zdravotnictví a hlásí se ke mně i po mnoha letech. Štve mě učit někoho, kdo nemá o školu vůbec zájem a je tam jen kvůli maturitě.

Redaktor: „Jaká akce, kterou pořádala naše škola, byla pro Vás nejzajímavější?“

Nejzajímavější jsou pro mě akce, kterých se účastní i naši žáci a na kterých je my jako učitelé poznamene i z jiné strany a oni nás taky.

Mám ráda všechny akce od Veletrhu středních škol až po První pomoc.

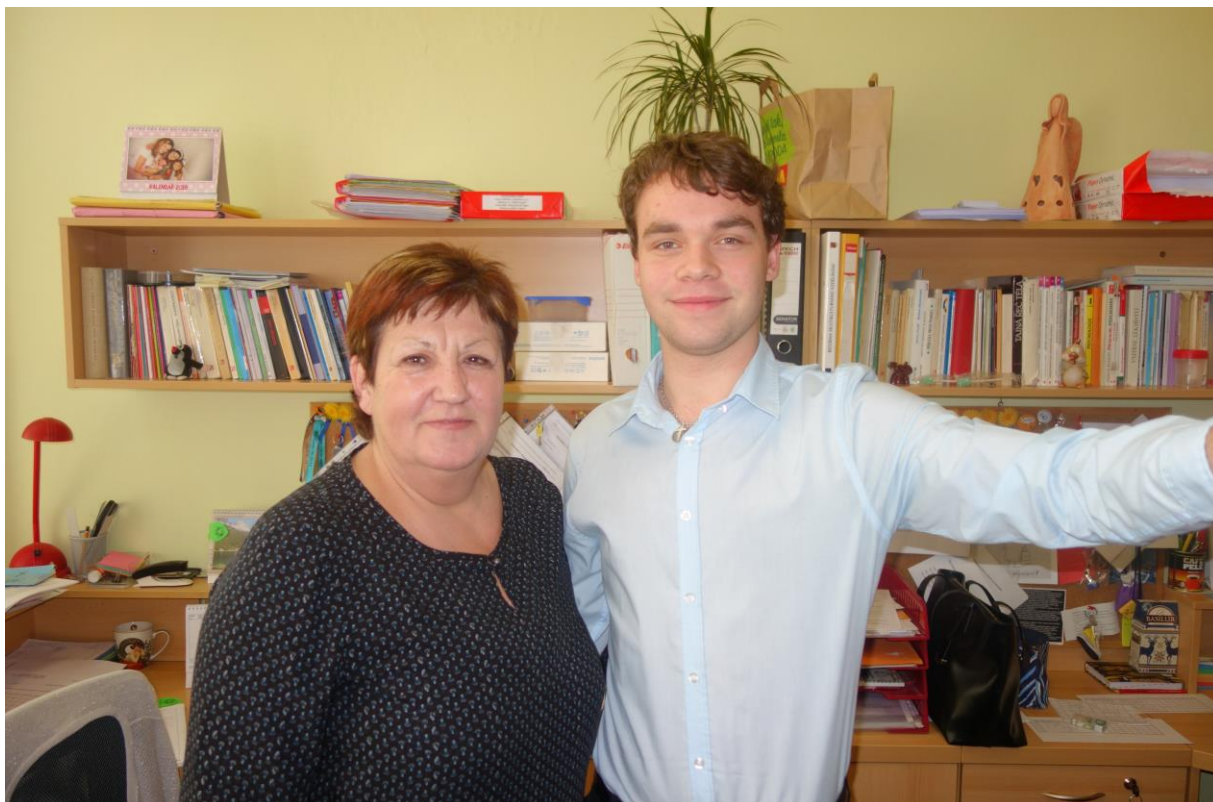
Redaktor: „Máte nějakého oblíbeného žáka? Jaká je Vaše oblíbená třída?“

Nejoblíbenější je pro mě moje třída 2. A. Učitel, který by řekl, že nemá oblíbeného žáka, tak neříká pravdu. Nesmíte ale dát před ostatními najevo, kdo je oblíbený..

vedla žákyně na praxi jako externí vyučující a po roce jsem nastoupila do školy na plný úvazek.

Redaktor: „Máte nějaký životní vzor?“
Vzorem byli moji rodiče.

Redaktor: „Jaké máte ráda seriály a filmy?“
Mám ráda Ulici, dobrou detektivku, autobiografické filmy.

Redaktor: „S jakým zaměstnancem školy či pedagogickým kolegou nejvíce kamarádíte? S kým se Vám nejlépe spolupracuje?“
Kamarádím s Mgr. Dominikou Babákovou a Mgr. Dášou Procházkovou a s mnoha dalšími. Spolupráce s žádným mým kolegou nebo kolegyní mi nečiní potíže.

Redaktor: „Chtěla jste být učitelkou už od dětství? Pokud ne, proč jste se stala učitelem?“
Chtěla jsem být letuškou, po nemoci maminky sestřičkou. Jsem porodní asistentka a k učení mě zavála náhoda v podobě mé bývalé učitelky, která chodila na praxi na oddělení, kde jsem pracovala jako staniční sestra. Nejprve jsem

Redaktor: „Jakou posloucháte hudbu a máte oblíbeného interpreta?“
Moderní, mám ráda Queen, Beatles, Kryštofa, Slzu, Klusa, ale i Michala Davida...

Redaktor: „Jaké čtete knihy?“
Autobiografie, Dana Browna, knihy z lékařského prostředí, Barboru Woodovou, ale i odlehčenou literaturu (Aristokratky...)

Redaktor: „Jaké máte koníčky? Provozujete nějaký sport?“
Mým koníčkem je v poslední době háčkování, zahrádka. Ráda chodím na procházky. Na sport

se ale ráda dívám v televizi (tenis, atletika, lyžování...).

Redaktor: „Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a jaké naopak nemusíte?“

Nejraději mám smaženého krapa a bramborový salát, nemám ráda svíčkovou.

Redaktor: „Co dělá taková učitelka, když má dva měsíce prázdnin?“

Já se alespoň 14 dní vzpamatovávám, dávám dohromady domácnost, zahrádku. Snažím se být co nejvíce se svými třemi vnučkami, následuje každoroční dovolená s přáteli na Orlíku, les, koupání a najednou zjistíte, že vám ještě nějaký čas chybí!!!

Redaktor: „Jaké máte plány do budoucna? (5 až 10 let)“

Dovést svou třídu k maturitě, a pokud zdraví dovolí, pracovat ještě dál i v důchodu.

Redaktor: „A máme tady poslední otázku. Máte nějakou zajímavou nebo vtipnou historku z pedagogické praxe?“

Např. se mi podařilo úspěšně napálit studenty písemkou na apríla!!!

Žákyně vymyslela novou dietu máslovou!!!

A spoustu dalších úsměvných historek.

Rozhovor se známou osobností - Zdeněk Junák

Milí čtenáři,
opět vás všechny vítám u rozhovoru se známou osobností. Dnes přijal mé pozvání známý divadelní herec, dabér, moderátor a hlavně hvězda českého seriálu Četnické humoresky Zdeněk Junák.

Redaktor: „Jelikož spousta lidí si momentálně musí vybrat, kam půjdou na střední školu, jak jste na tom byl Vy? Chtěl jste být už odmala hercem?“

Zdeněk Junák: „Tak odmala jsem být hercem určitě nechtěl. Mně se vždycky strašně líbily uniformy. Já chtěl vždycky mít povolání v uniformě. K herectví jsem se dostal přes jednoho známého, který mě tehdy poslal do Divadla bratří Mrštíků v Brně, dnes se to jmenuje Městské divadlo Brno, kde jsem měl předat zásilku pro herce Stanislava Zindulku. Právě tam mě napadlo stát se hercem. Maminka, ta byla z mého nápadu celkem nadšená. Babička, ta řekla, že do toho mám jít, ale otec „no vyloučeno“. Tehdy řekl: „Komediant, děvky, chlast, to by se ti líbilo. Budeš inženýr chemie jako já.“ Takže já jsem vlastně studoval JAMU tak, aby to tatínek nevěděl. Ale myslím si, že jsem tehdy udělal dobře.“

Redaktor: „Vy jste řekl, že máte rád uniformy. To jste tedy musel být nadšený, když jste dostal roli v seriálu Četnické humoresky. Jaké to bylo ponořit se do rytmu třicátých let a vžít se do role prvorepublikového četníka?“

Zdeněk Junák: „Jakube, to bylo prostě úžasné. Já jsem byl z toho tak strašně nadšený. Já jsem se k té roli dostal taky ale úplně náhodou. Četnické humoresky se měly původně točit v Praze, ale tam

to odmítli a navrhli to studiu v Ostravě. Ostrava neměla dost financí, tak nakonec seriál zakotvil v Brně. To jsem tehdy hrál s Erikem Pardusem a Alenou Antalovou hru Othello. Erik Pardus se znal s Antonínem Moskalíkem, což byl režisér Četnických humoresek, a on tehdy zavolał, jestli by mohl přijít Erik Pardus, Alena Antalová a já na casting. My jsme natočili prvních dvacet dílů a ten seriál získal takový ohlas, že se musely točit další a další díly. Do těch posledních dílů, které se točily v roce 2007, tragicky zasáhla smrt pana režiséra Moskalíka. Ty poslední díly tedy za něj musela dodělat jeho dcera. Každopádně to pro mě byly moc hezké časy.“

Redaktor: „Váš specifický hlas mohli diváci zaslechnout i v zahraničních seriálech. Vy totiž i hodně dabujete. Starší diváci Vás znají například z německých telenovel, jako byla Stefanie, Otec Braun, Big Ben anebo Dr. Stefan Frank. Jaké je být dabérem?“

Zdeněk Junák: „Dabing není jednoduchá činnost. Člověk musí hodně sledovat toho herce, co hraje tu roli v originále. Nejhůře se mi asi daboval německý herec Ottfried Fischer, který hrál právě Big Bena a Otce Brauna. On se totiž strašně často nadechuje. To byl asi pro mě největší oříšek.“

Redaktor: „Vy momentálně máte vlastní pořad na rádiové stanici Český rozhlas Brno. Takže jste se vlastně ponořil i do role moderátora.“

Zdeněk Junák: „Ano, to je pravda. Můj pořad se jmenuje Srdcovky Zdeňka Junáka. Vysílám každý všední den mezi devátou a desátou dopoledne. Já jsem o sobě nikdy netvrdil, že jsem moderátor.“

Je to spíš takový přívýdělek. Já jsem spíš herec než moderátor.”

Rád bych poděkoval panu Zdeňku Junákovi za to, že přijal moje pozvání. Celý rozhovor budete moci vidět již brzy na regionální televizi TV BRNO 1.

Vycházející žurnalistická hvězda Kuba Kříž a jeho obdivovatel Zdeňek Junáh

ÚVOD

Lidé se zdravotním postižením nemají možnost provádět všechny zájmové aktivity, jaké si umíme představit. Jsou převážně odkázáni na pomoc druhého člověka a svým postižením nuceni podrobovat se různým rehabilitacím a léčbám, které je třeba ani nebaví, unavují je a nemají u některých z nich ani možnost nějaké socializace.

U Halliwickovy metody se nám daří spojit příjemné s užitečným. Například třeba u dětí – které dítě by nemělo rádo vodu? Je to zábavná činnost a zároveň i účinná rehabilitace.

V následujících bodech si krátce shrneme, jaká máme tělesná postižení, a následně se dozvíme, co je to vlastně Halliwickova metoda, jak se provádí a jaký má vliv na klienta s tělesným postižením.

TĚLESNÉ POSTIŽENÍ

Za tělesné postižení se v současné době považuje dlouhodobý nebo trvalý stav, jenž je charakteristický anatomickou, orgánovou nebo funkční poruchou, kterou již nelze veškerou léčebnou péčí zcela odstranit nebo alespoň významně zmírnit. Takový stav znamená postižení některé či více oblastí obvyklého fungování člověka, přináší výrazné omezení jeho reálných možností i životních šancí, omezuje jeho práceschopnost a negativně zasahuje do mnoha stránek kvality jeho života.

Tělesné postižení může být:

- vrozené (zde můžeme rozlišit prenatální, perinatální či postnatální příčiny)
- získané (úrazy hlavy, páteře, amputace atd.)

SOCIALIZACE OSOB S POSTIŽENÍM

Socializací, tedy začleňováním osob do společnosti, se zabývá mnoho autorů. Jedná se totiž o velmi důležitý proces, který je důležitý u každé osoby s tělesným postižením či všeobecně u osob se zdravotním postižením a u osob sociálně znevýhodněných. Se socializací bychom měli začít co nejdříve, abychom zabránili vyloučení osoby s tělesným postižením ze společnosti.

Zde čerpám ze znalostí z předmětů sociální politika a speciální pedagogika.

Máme 4 stupně socializace:

- integrace
- adaptace
- utilita
- inferiorita

TERAPIE U OSOB S TĚLESNÝM POSTIŽENÍM ZAMĚŘENÉ NA POHYB

- fyzioterapie (sem bychom mimo jiné zařadili Vojtovu metodu reflexní lokomoce),
- ergoterapie (překládaná také jako pracovní rehabilitace),
- fyzikální terapie (sem patří např. hydroterapie, termoterapie, elektroterapie, fototerapie, balneoterapie, klimatoterapie),
- terapie s účastí zvířete (canisterapie, hippoterapie),
- expresivní terapie (muzikoterapie, arteterapie, dramaterapie atd.).

HALLIWICKOVA METODA PLAVÁNÍ

Jak každý víme, tak pohyb má vliv na fyzickou i duševní pohodu. A plavání je pohyb. A proč je tak dobré pro osoby s tělesným postižením? Voda nás nadnáší neboli působí v ní hydrostatický tlak, takže odlehčuje celé tělo a tím umožňuje pohyb ve vodě osobám s tělesným postižením.

Dalšími zdravotními přínosy pro osoby s tělesným postižením je vodorovná poloha, která prospívá oběhovému aparátu, dále díky velkému rozsahu pohybů dolních a horních končetin voda působí na udržení či rozvoj kloubní pohyblivosti. Rozvíjí se termoregulační schopnosti a dýchací ústrojí (při plavání posilujeme dýchací svaly a orgány).

Plavání jakožto tělovýchovná aktivita má nejnižší riziko úrazu oproti jiným tělovýchovným aktivitám.

HISTORIE HALLIWICKOVY METODY

Tato metoda byla pojmenována podle názvu školy, kde zakladatel tuto metodu praktikoval, a byla vytvořena v roce 1950 v Anglii. Zakladatel James McMillan byl inženýrem z povolání a jeho znalosti mechaniky tekutin mu pomohly při tvorbě 10 bodů programu. Na těchto základních bodech pracoval i s dalšími odborníky z různých oborů – učiteli, zdravotnickými odborníky aj. Měl hlavní cíl – vytvořit jakousi filozofii a strukturu, kterou by dosáhl lepšího vzdělávání studentů a rozvíjel tak jejich sebevědomí. V roce 1982 začal McMillan spolupracovat s Johanem Lambeckem (specialista na vodoléčbu) a společně metodu ještě rozšířili. Metoda se postupně začala šířit do dalších zemí – Anglie, Dánska, Německa, Japonska aj. Dnes se Halliwickova metoda stále rozvíjí a šíří se do dalších zemí. Do České republiky se dostala poprvé v roce 2004, kdy pod vedením zkušených lektorů ze Slovinska proběhl v Českých Budějovicích první kurz. V nabídce

kurzů dále pokračuje Fakulta sportovních studií Masarykovy univerzity.

CO HALLIWICKOVA METODA OBNÁŠÍ A JAKÉ JSOU JEJÍ PŘÍNOSY

Tento koncept je využitelný pro širokou škálu klientů, mezi něž nepatří jen osoby s tělesným postižením či omezením hybnosti, ale také osoby se smyslovým postižením, lidé po operacích, lidé, kteří mají strach, úzkost z vody, ale třeba také senioři či osoby, které zažívají první kontakt s vodou. Tato metoda je bezpochyby vhodná také do rehabilitačních zařízení. Avšak i tato metoda má svá úskalí. Jelikož metoda nevyužívá žádných pomůcek a spoléhá se pouze na roli asistenta, je zapotřebí stejný počet asistentů (instruktorů) jako klientů. Z toho vyplývá, že tato metoda je velmi nákladná a v našich podmínkách se těžce realizuje. Jak si popíšeme níže, metoda se řídí jako každá jiná metoda svými základními principy.

VSTUPY A VÝSTUPY

Čemu věnuje Halliwickova metoda obzvlášť pozornost, jsou tzv. vstupy a výstupy z bazénu. Metoda nabízí hned několik možností vstupu a výstupu. Za pomoci jednoho nebo i více asistentů. V počáteční fázi budeme využívat větší podpory asistenta nebo asistentů a pomalými kroky povedeme plavce až k úplně samostatnému vstupu a výstupu z bazénu. Vždy by mělo platit, že vstupy i výstupy musí být co nejbezpečnější a plavec by se měl cítit dobře, nikoli ohrožen. V případě, že je plavec schopen sedět na okraji bazénu, využíváme tzv. vertikální vstup. Vertikální vstup vypadá tak, že plavec na okraji bazénu se spuštěnými nohama začne jakoby přepadávat do bazénu. V bazénu je již připraven asistent, který podle dalších schopností plavce poskytuje příslušnou podporu. A to tedy tak, že buď se plavec drží asistenta za ramena a asistent plavce za boky, nebo poskytuje

podporu předloktí – asistent místo poskytnutí opory ramen nabídne pouze svá předloktí plavci, lokty plavce drží asistent v dlaních. Další podpora, kterou asistent nabízí, je podpora dlaní.

Jedinci, kteří nejsou schopni takovýchto vstupů z důvodu výrazně omezené hybnosti, mají rovněž možnost vstupu do bazénu, a to s pomocí asistentů. Tyto vstupy se nazývají horizontální. Horizontální vstupy jsou tedy určeny především těm osobám, které mají výrazně omezenou hybnost, a tyto vstupy jsou zajišťovány asistenty. Asistenti musí být minimálně tři, aby dokázali klienta bezpečně přesunout z břehu do vody. U horizontálních vstupů i výstupů se nepočítá s aktivním přístupem plavce, ale spíše se zaměřujeme na koordinaci asistentů. Horizontální vstup se provádí tak, že plavec leží na okraji bazénu s překříženými rukama na břiše. Asistenti jsou v bazénu. První asistent podpírá hlavu a hrudník, druhý asistent oblast beder a stehy a třetí asistent podepírá lýtko. Jeden asistent je zvolen za hlavního, tento dává pokyn k přesunu. Po smluveném signálu začínají ustupovat dál od kraje, a jakmile je plavec ve vodě, přebere si jej jeho osobní asistent a dále s ním pracuje.

Stejně jako u vstupu, kde máme dvě varianty – horizontální pro osoby s těžším omezením hybnosti a vertikální pro osoby, které jsou schopny samostatného vstupu – i u výstupu máme variantu horizontální a vertikální. Horizontální výstup, který tedy aplikujeme na jedince s těžším omezením hybnosti, který není schopen se na břeh dostat sám, realizujeme jako u horizontálního vstupu opět za pomoci tří asistentů. Asistenti drží plavce stejně jako předtím (za lýtko, trup a pod hlavou). V praxi to vypadá tak, že asistenti, kteří drží plavce, se nacházejí u břehu a na předem domluvený signál „jedna, dva, tři a hop!“ opatrně vyzvednou plavce nad hladinu a velice šetrně ho pokládají na okraj bazénu.

Vertikální výstup záleží na schopnosti plavce, který v tomto případě musí být schopen se sám dostat na břeh. Nejprve bude pomoc asistenta výrazná, ale postupem času se plavec vypracuje až k naprosto samostatnému výstupu z vody. U tohoto typu výstupu stojí plavec u břehu, rukama se drží okraje bazénu. Asistent se nachází za plavcem. I zde využijeme signálu „jedna, dva, tři a hop!“. Na „hop“ se plavec odrazí ode dna, vzepře se na pažích a opatrně se položí na břicho. Jakmile je plavec na břiše, posune se tak, aby okraj bazénu měl v půlce stehy, aby nedošlo k sesunu zpět do bazénu. Nyní zbývá přetočení plavce a posazení. To provedeme tak, že plavec vzpaží pravou nebo levou ruku, podle strany, na kterou se přetáčí, a překulí se.

DESETIBODOVÝ PROGRAM

Jde o koncept, který vede asistenty při výuce Halliwickovy metody a představuje kostru průběhu plavecké výuky. Jak je již z názvu patrné, jedná se o 10 daných bodů, které se však mohou prolínat, a ne vždy jdou přímo za sebou. Každý bod je doplněn o hry, a to buď o hry pro jednoho asistenta a jednoho plavce, nebo o hry společné, kdy se zapojí všichni asistenti a všichni plavci. Každý bod tak bude doplněn hrami, které jsou vhodné pro nácvik jednotlivého bodu. Klientovi hra pomůže k zafixování si úkonu, a to navíc vhodnou zábavnou formou.

1. Psychická adaptace – je důležité na plavce (klienta) nevyvíjet žádný nátlak, do ničeho jej nenutíme, a pokud se u plavce objeví anxiózní pocity, pracujeme na jejich odstranění. Důležité je tedy plavce vhodně namotivovat.

V tomto bodě se zabýváme dechovou kontrolou. Nácvik správného dýchání ve vodě je pro plavce velmi důležitý. K nácviku používáme různých předmětů, jako například píšťalky, balonky. S balonky mohou hrát plavci hru, kdy asistent v pozici židle za plavcem (nohy asistenta jsou mírně rozkročmo, kolena jsou

pokrčena a ruce asistenta tvoří podpěry pro klientovo předloktí) drží plavce, který je také v pozici židle, a plavec foukáním do balonku posouvá balonek po hladině k jinému plavci a takto si balonek předávají. Dále můžeme k nácviku správného dýchání foukat do vodní hladiny a vířit ji.

2. Uvolnění a osamostatnění se – k uvolnění dojde nejlépe u společenských her.

3. Transverzální rotace – jedná se o základní rotační pohyb, kdy se střídá vertikální pozice s horizontální, klient se přesouvá z pozice židle do pozice na zádech a opačně.

4. Sagitální rotace – při nácviku tohoto čtvrtého bodu programu můžeme zařadit hru s názvem Motorčky. Plavec i asistent jsou v pozici židle – asistent za plavcem. Klientovy ruce jsou v pozici, jako by držely řídítka motorčky, a zahýbá jimi na různou stranu – naklání se.

5. Longitudinální rotace – tato rotace probíhá kolem podélné osy těla. Většina populace má těžiště uprostřed těla. Avšak u klientů po amputaci nebo u klientů se spastickými stavy dochází ke změně těžiště. Těžiště se posouvá buď vpravo, nebo vlevo a tak dochází k rotacím, které nejsou chtěné, a plavec se je musí naučit zvládat. U nácviku longitudinální rotace se doporučuje hra Šproty a makrely. Tato hra vypadá následovně. Asistent v pozici židle drží plavce, který je k asistentovi zády, za boky. Plavec se snaží co nejrychleji dostat k jiné dvojici a chytnout ji. Dvojice, která byla chycena, se opět snaží někoho chytnout. Tato hra by se dala přirovnat k známé hře na honěnou.

6. Kombinované rotace – velmi osvědčená hra na nácvik kombinované rotace je hra Ryby v síti. Asistenti utvoří kruh, drží se za ruce a dělají kroky do strany, aby se kruh točil. Plavci se snaží přes natažené ruce asistentů dostat dovnitř kruhu (sítě), a to díky provedení rotace. Ven ze sítě se

plavec dostane tak, že provede rotaci pod vodou a podplave tak paže asistentů.

7. Vztlak – Na vztlak, který ve vodním prostředí působí, se dá zvyknout například nácvikem chůze po dně bazénu. Asistent couvá před plavcem, který ho následuje chůzí po dně.

8. Rovnovážná poloha – rovnovážnou polohu lze natrénovat například tak, že plavec zaujme pozici židle. Asistent jemně plavce šťouchá, postrkuje a plavec se vyvažuje a snaží se udržet rovnovážnou polohu. Další variantou může být, že asistent nepostrkuje plavce, ale máchá v blízkosti plavce pod vodou rukama a tvoří vír, který narušuje rovnováhu plavce. Plavec se však snaží udržet rovnovážnou polohu. Rovnovážná poloha se však dá trénovat i hromadně tzv. Rovnováhou ve vířivé vodě. Asistenti opět utvoří kruh. Uprostřed kruhu se nachází jeden plavec v pozici na zádech. Asistenti roztáčejí kruh rychlými úkroky do strany, tvoří tak vodní vír. Plavec se snaží udržet rovnováhu.

9. Turbulence – turbulence patří do specifických vlastností vodního prostředí. Nácvik lze provést následovně. Asistent je v pozici židle za plavcem, plavec v pozici na zádech (které se někdy také říká kánoi). Asistent rychle máchá rukama pod klientovým tělem a snaží se tak vytvářet tzv. turbulence.

10. Základní plavecké pohyby – tento poslední bod dovede plavce (pokud se vyloženě nejedná o těžké kombinované postižení) až k samostatnému plavání bez jakékoli potřeby asistenta. V tomto bodě by se neměly objevovat žádné stavy úzkosti z vodního prostředí a celkově prostředí bazénu. Plavec by měl již znát všechny „nástrahy“ vodního prostředí. Dovednosti prováděné ve vodě by měly být prováděny opravdu s radostí za účelem dobrého prožitku a dobré nálady. U většiny plavců převládá dobrý pocit ze sebe sama, z toho, že se něco nového naučili, něco nového dokázali.

Zde jsme si tedy názorněji ukázali desetibodový program a doplnili jsme jej aktivitami, které jsou vhodné pro zafixování naučeného.

ZÁVĚR

Nyní již víme, z čeho Halliwickova metoda vychází a čím se řídí. Známe její podstatu a vysvětlili jsme si například, které vhodné hry

používat pro oživení a zapamatování si učeného kroku. Ovšem teorie se může zdát daleko jednodušší a klienti také nejsou stejní, nemají stejné potřeby. Ve výuce Halliwickovy metody se můžeme setkat s klientovým odporem, nesouhlasem, strachem z vody nebo z asistentů. Takže součástí je i přesvědčit klienta o tom, jak pro něj může být plavání přínosné.

Ilustrační obrázek Halliwickovy metody plavání v praxi

program na měsíc
02/2019

Nevlídno? Zima? Šup do Polárky!

02 so	Cirkus Unikum	věk 5+	10.30 & 15.30
03 ne	Tančírna	věk 2+	MALÁ SCÉNA 14.30 & 16.00
	Obři	věk 3+	LEITNERKA 15.00
04 po	Od maličkých k velikým	věk 3+	MALÁ SCÉNA 17.30
05 út	Tamtadarova dobrodružství	věk 5+	MALÁ SCÉNA 17.30
07 čt	Siddhártha	věk 9+	17.30
11 po	Jak dělá ryba	věk 0+	MALÁ SCÉNA 14.00 & 15.30
12 út	Jak dělá ryba	věk 0+	MALÁ SCÉNA 14.00 & 15.30
13 st	Jak dělá ryba	věk 0+	MALÁ SCÉNA 14.00 & 15.30
14 čt	Jak dělá ryba	věk 0+	MALÁ SCÉNA 14.00 & 15.30
15 pá	Jak dělá ryba	věk 0+	MALÁ SCÉNA DERNIÉRA 14.00 & 15.30
23 so	Vinnetou	věk 6+	PREMIÉRA 15.30
26 út	Vinnetou	věk 6+	17.30
28 čt	Bratři Lvi srdce	věk 7+	17.30

→ V dopoledních hodinách hrajeme pro školy a školky.
Celý program najdete na našem webu. Změna programu vyhrazena!

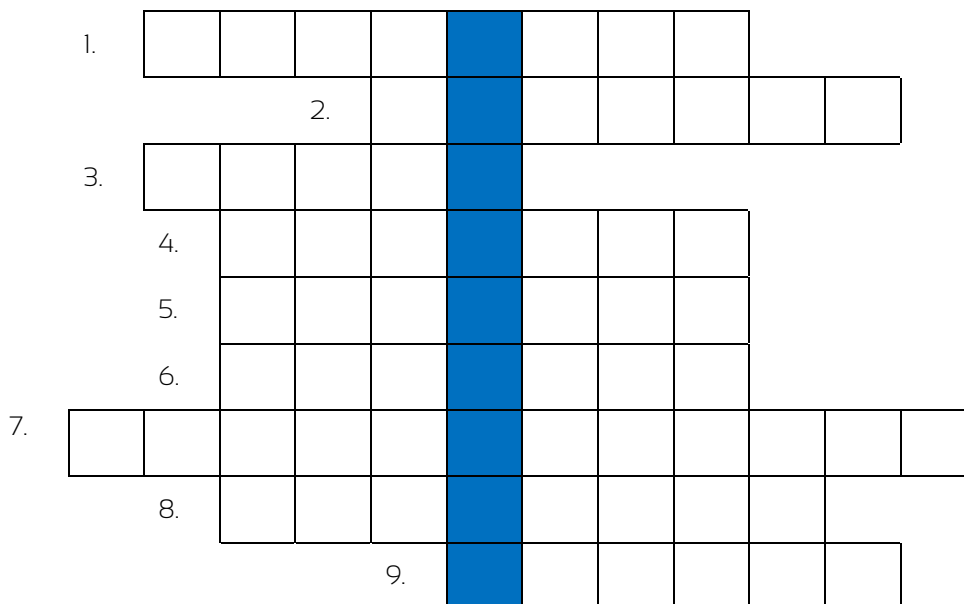
Divadlo pro děti a mládež; Tučkova 34, Brno
www.divadlopolarka.cz, rezervace vstupenek +420 770 142 638

Více informací a celý program najdete na – <https://divadlopolarka.cz/program>

Doplňte do řádků správná slova. V tajence se dozvíte jméno spoluzakladatele známé softwarové firmy.

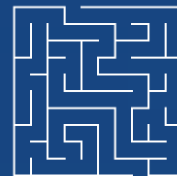

1. sociální síť
2. operační systém
3. tabulkový kalkulátor
4. firma zabývající se výrobou počítačů, přehrávačů, telefonů a tabletů
5. algoritmus vytvořený v programovacím jazyce
6. aktualizace softwaru
7. souběžné zpracování více úloh
8. softwarová licence umožňující bezplatné používání
9. určité množství dat tvořících jeden celek

Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaký předmět je na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny ☺

Řešení rébusu č. 1 z minulého čísla:

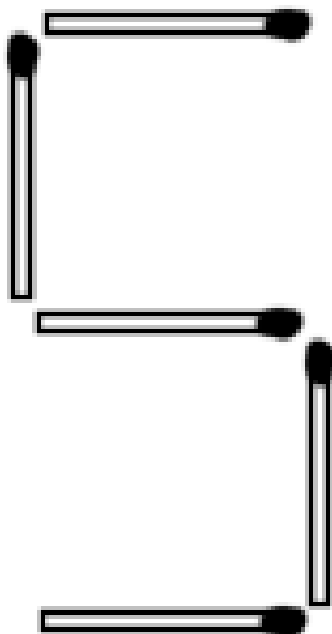
Správná odpověď: F

Řešení rébusu č. 2 z minulého čísla:

Odpověď: Vrahem je muž sedící poblíž toalet. Prozrazuje jej několik indicií. Jednak sedí poblíž toalet, tedy má největší šanci dostat se nepozorovaně dovnitř. Hlavně ale jako jedinému chybí na stole nůž. Ten se nachází poblíž mrtvoly.

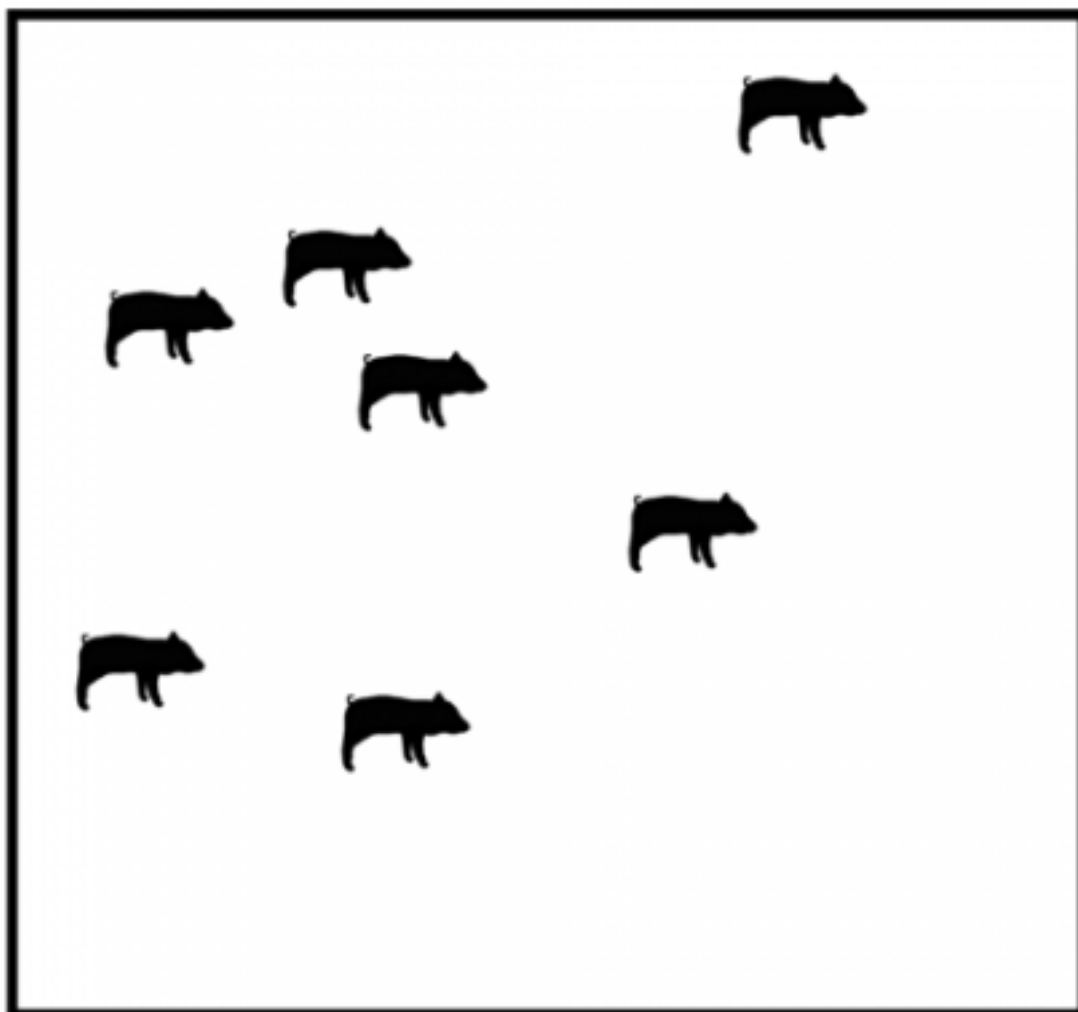
Zadání č. 1:

Na obrázku vidíte ze sirek napsanou číslici pět. Dokážete přemístit sirky tak, aby vznikla číslice šestnáct? Přemístit můžete libovolný počet serek, ale žádnou nesmíte rozlomit. Úloha skutečně jde vyřešit.

Zadání č. 2:

Na obrázku vidíte několik prasátek v ohradě. Dokážete pomocí tří rovných čar rozdělit prasátka tak, aby bylo každé prasátko v samostatné ohradce?

Dozvučky „Dobročinného bazárku“

Na „Dobročinném bazárku“, který se konal v prosinci dne 7. 12. 2018, bylo vybráno celkem 7 000 Kč. Pro připomenutí, podstatou této akce bylo využít již nepoužívané věci, které do bazárku věnovali žáci a učitelé naší školy, a tím eliminovat nadměrné vyhazování věcí a podpořit tuto formu recyklace. Shromáždilo se různé oblečení, knihy, šperky, hrníčky, hračky, dekorace a ozdoby nebo adventní věnce, přání a mnoho dalších kreativních děl žáků.

Výtěžek z této akce byl následně odeslán organizaci Debra, která podporuje pacienty nemocné chorobou „motýlích křídel“. Za tento příspěvek byly Mgr. Vendule Soldánové zaslány reklamní předměty organizace (náramky a potištěné placky). Každý, kdo se jakýmkoli způsobem zapojil do bazárku (daroval, zakoupil, přispěl,...), se může stavit do kabinetu č. 55 a tyto symbolické upomínkové předměty organizace si převzít.

Den otevřených dveří – 8. 1. 2019

Dne 8. ledna 2019 se uskutečnil již podruhé v letošním školním roce v prostorách naší školy „Den otevřených dveří“. Tento „Den“ již tradičně probíhal od 10 do 18 hodin. Škola byla vyzdobena výrobky žáků oboru sociální činnost, ukázky jejich prací byly k vidění rovněž v přízemí školy, kde bylo možno zhlédnout fotografie z akcí školy. U vchodu do školy čekali na návštěvníky žáci naší školy, kteří byli připraveni je doprovázet. Tito žáci byli ze všech oborů, které na škole nabízíme: z oboru zdravotnické lyceum, oboru praktická sestra a oboru sociální činnost. Naší snahou bylo, aby každého zájemce provázel po škole žák oboru, o který měl návštěvník zájem. Zájemci o studium obdrželi při vstupu do školy letáky školy, anketní lístek a kvíz. Třídy měly po dobu výuky otevřené dveře. Zájemci o studium tak mohli nahlédnout do učeben přímo během výuky. Po ukončení výuky probíhal téměř ve všech učebnách připravený program. V učebně první pomoci se prezentoval kroužek první pomoci pod vedením Mgr. Babákové a Mgr. Kašparovské, v učebnách ošetřovatelství si

mohli zájemci nechat změřit krevní tlak, množství tuku v těle a BMI. Dále si mohli zájemci na speciálním modelu například vyzkoušet, jak se má správně provádět samovyšetření prsu nebo si obléknout „oblek stáří“. Tyto činnosti probíhaly pod vedením odborných učitelek Mgr. Křestánové, Mgr. Cahové a Mgr. Neumanové. V učebně výchovy ke zdraví se konal pod vedením Mgr. Soldánové workshop oboru sociální činnost. Žáci zde hráli divadlo a ukazovali pomůcky, které v rámci výuky používají. V učebně č. 26 probíhala otevřená výtvarná dílna s Mgr. Bartoškovou a Mgr. Matějkovou, Ph.D. Všichni zájemci si mohli vyrobit šperk dle vlastního výběru a vkusu. Ve zbývajících učebnách byly připravené otázky ke kvízu s nápovědou. Správné odpovědi zapisovali zájemci do tajeňky kvízu.

Prohlídka končila opět v přízemí, kde návštěvníci odevzdali vyplněný anketní lístek a kvíz. Všichni řešitelé kvízu obdrželi malou sladkou odměnu a věcný dárek dle svého

výběru. Někteří návštěvníci nám napsali vzkaz do knihy návštěv.

informací o termínech Dnů otevřených dveří získali žáci na Festivalu vzdělávání a z letáků

Dne otevřených dveří ve SZŠ Jaselská 8. 1. 2019 se za doprovodu rodičů zúčastnilo 95 žáků ze základních škol. Minianketu vyplnilo 74 žáků, z toho 31 žáků ze ZŠ v Brně, 4 žáci svoji ZŠ neuvedli, 1 žák byl ze střední školy a 38 žáků z mimobrněnských ZŠ. Převažoval zájem žáků o studium oboru praktická sestra. Nejvíce Z výběru vzkazů do knihy návštěv:

„Děkujeme za perfektní prohlídku Zdeřkovi (Vráblíkovi) a jeho super výkladu.“

„Škola je krásná, těším se, až tu budu studovat.“

„Děkujeme za vyčerpávající informace a milé průvodce (Jakub Kuča a Silva Heldesová).“

naší školy, které obdrželi na ZŠ. Při prohlídce školy je nejvíce zaujaly odborné učebny a výklad doprovázejících žáků školy. Převážná většina neuvedla nebo nevěděla, co by se dalo ve škole změnit. A z celkového počtu 74 žáků, kteří minianketu vyplnili, 50 žáků uvedlo, že se na naši školu na nějaký obor přihlásí.

(Mgr., Bc. Jana Soudková)

XVII. celostátní kongres s mezinárodní účastí - Mezioborová spolupráce při léčbě ran a kožních defektů v Pardubicích

Dne 25. ledna 2019 třída 4C studijního oboru zdravotnická asistent společně s třídní učitelkou PhDr. Jiřinou Svobodovou, s vedoucí učitelkou praktického vyučování Mgr. Helenou Čermákovou a předsedkyní MS OSE Mgr. Martinou Cahovou navštívili XVII. celostátní kongres s mezinárodní účastí - Mezioborová spolupráce při léčbě ran a kožních defektů v Pardubicích. Kongres se uskutečnil pod záštitou České společnosti pro léčbu rány spolu s Fakultou zdravotnických studií Univerzity Pardubice a Pardubickou krajskou nemocnicí.

-vé, internisté, geriatři, angiologové, ale také i zdravotní sestry působící jak v ambulancích, tak nemocnicích či v domácí péči. Přednášky a workshopy se zabývaly především nejnovějšími terapeutickými materiály a moderními trendy péče o rány. Okruhy přednášek se týkaly nových poznatků v problematice léčby ran, nových materiálů, atypických postupů, onemocnění periferních cév, chronické žilní insuficience, dekubitů, diabetické nohy, popálenin, faktorů ovlivňujících hojení ran.

Všechny přednášky byly velmi zajímavé, nás zaujala přednáška o novém materiálu při léčbě ran. Jedná se o AMNIODERM - transplantát z lidské amniové

Jak již název kongresu napovídá, mezi zúčastněnými byli lékaři a odborníci zastupující nejrůznější lékařské obory, které se zabývají léčbou ran, tedy praktičtí lékaři, chirurgové, dermatologové, diabetologové,

membrány, která je jedním z plodových obalů placent. Usnadňuje a zrychluje hojení, podporuje epitelizaci, redukuje jizvení a podporuje novotvorbu cév, má protizánětlivé

a antibakteriální účinky. Využití nachází v péči o chronické i akutní rány.

Návštěva tohoto kongresu byla přínosná nejen pro žáky maturitního ročníku, kterým rozšířila obzory v možnostech dalšího

studia a uplatnění, ale také pro zúčastněné vyučující, které přivezly velké množství odborných materiálů o hojení ran, sborníky kazuistik apod. Tyto materiály budou umístěny do každé odborné učebny ošetrovatelství.

(Mgr. Martina Cahová)

Prezentace zástupců Masarykovy univerzity

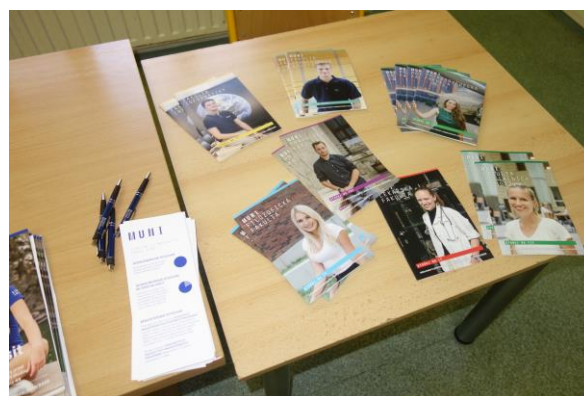
Ve středu dne 30. 1. 2019 od 14.10 do 14.55 hodin se v učebně č. 37 konala prezentace Masarykovy univerzity pro žáky 4. ročníků. Přednášející byla Bc. Tereza Špinková – studentka magisterského programu Fakulty sociálních studií. Obsahem prezentace byla především studijní nabídka Masarykovy univerzity, podmínky přijímacího řízení a zajímavosti ze studia na MU. Prezentace se zúčastnili žáci 4. A (Dědková Eliška, Velecká Kateřina, Pučálková Tereza), žáci 4. B

(Čermáková Eliška, Mrláková Zuzana), a žáci 4. S (Hochmanová Michaela a Čížková Terezie).

Přednášející měla připravenou velmi zajímavou a obsáhlou prezentaci. Přínosem bylo i to, že přednášející byla sama studentkou, a mohla tak žákům přiblížit možnosti studia a přípravu na studia ze svého pohledu, který byl velmi blízký věkovému vnímání žáků – posluchačů. Navíc prezentace byla doprovázena videi, zaměřenými především na představení univerzity jako místa nejen studijního, ale i velmi kreativního, které je studentům velmi přátelské a otevřené.

Žáci ocenili přínos této akce. Jak sami sdělili, dozvěděli se podstatné informace týkající se především přihlášek a přijímacího řízení na Masarykovu univerzitu, kterých si při vlastním a samostatném získávání informací nevšimli.

Tato akce byla i z mého pohledu významná pro budoucí rozhodování žáků a orientaci v budoucím studentském životě a určitě se budu snažit zpřístupnit ji v příštím školním roce žákům budoucích 4. ročníků.

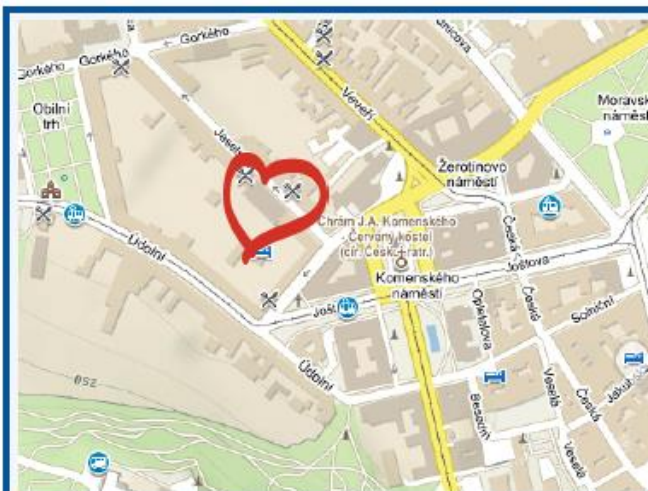

(Mgr. et. Bc. Jana Soudková)

Kde nás najdete?

4

Komenského
náměstí

3 4 5
6 9 12

Česká

Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zklusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno

Redakce

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Mikšina

Asistent šéfredaktora – Jakub Kříž (3L)

Asistent šéfredaktora – Eva Vranovská (4A)

Jazyková korektura – Mgr. Markéta Chalupníková

Webmaster – Mgr. Jaroslav Mikšina

Příspěvatelé jednotlivých rubrik

Tvůrčí psaní studentů – Soňa Dohnalová (2L)

Tipy, zajímavosti a rady při cestování – Simona Hrabovská a Denisa Valíková (3L)

Úvaha – Klára Hájková (3B)

Sportovní okénko – Matěj Postl (2B)

Novoroční předsevzetí – Gabriela Sedláčková (2A)

Paracentrum Fénix – Nikola Horčicová (2S)

Lustiges Lernen – Valentina Horáková (3L)

Cesta za vysněným titulem MDDr! – Valentina Horáková (3L)

Exkurze do mikrobiologického ústavu – Ella Dolníčková (1L)

Investigativní reportáž – Jakub Kříž (3L)

Vyslechni svého učitele... – Jakub Kříž (3L)

Na slovíčko s ... – Jakub Kříž (3L)

Zajímavé akce a události v Brně... – Mgr. Jaroslav Mikšina

Přehled nadcházejících školních akcí... – Mgr. Jaroslav Mikšina

Kronika školy aneb co se událo ve škole... – Mgr. Jana Urbánková a Mgr. Jaroslav Mikšina

Rébus – Mgr. Tomáš Novotný

Umístění časopisu na stránkách školy

http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/kuryr.php

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýr

3. místo
v kategoriích - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýr

Finalista soutěže

O nejinspirativnější středoškolský časopis roku 2017

Odborový svaz novinářů a pracovníků medií České Republiky

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**